

תפ"ח 36376/04 - מדינת ישראל נגד ג' ה (עוצר),

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 36376-04 מדינת ישראל נ' ה (עוצר)

בפני הרכב כב' השופטים:

רון שפירא, סגן נשיא [אב"ד]

abhängigם

תמר נאות פרי

המאשימה

מדינת ישראל

עו"י פרקליטות פלילית מחוז חיפה

נגד

ג' ה (עוצר),

עו"י עו"ד סאהר פאר (סנגוריה ציבורית)

הנאשם

ចזר דין

השופטת ת' נאות פרי:

מבוא -

1. הנאשם הורשע לאחר שמייעת ראיות בעבירה של ניסיון לרצח, לפי סעיף 305(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

תמצית המסתכת העובדתית בה הורשע הנאשם:

2. הנאשם, ג' ה, נשוי לר' ה (להלן: "המתלוננת") ומתגורר עמה ועם שתי בנותיה הקטיניות ב.... בתקופה הסמוכה לאיורים נשוא כתוב האישום, חשב הנאשם כי המתלוננת מנהלת רומן עם אחר וכי היא מרעליה אותו. על כן, סמוך ליום 10.4.14, החליט הנאשם להמית את המתלוננת. ביום זה, בסביבות השעה 00:30, לאחר שב הנאשם מעבודתו, בעת שהי' הנאשם והמתלוננת בסלון ביתם, פרץ ויכוח בין השניים, במהלך הטיח הנאשם במתלוננת כי היא בוגדת בו ומנסה להרעיל אותו. במהלך הויכוח אמרה המתלוננת להתאבד ואמרה כי נמאס לה מחייה עם הנאשם. הנאשם התחיל לבכות ולאחר מכן ניגש אל המטבח והוציא מטבח אחת המגירות גראן המשמש לשחיטה ולביקוע עצמות (להלן: "הגרן").

3. הנאשם חזר עם הגרן לאחור הסלון ואמר למצלוננת "אני רוצה לראות אותך מתה". המתלוננת הרגעה את הנאשם והוא חזר למטבח והשיב את הגרן למטבח. לאחר שחלפו כמה דקות מההמ窈ר מעלה, התאחד הויכוח בין הנאשם לבין המתלוננת וכאשר היו שוב שנייהם באחור של המטבח, הסתווב הנאשם אל עבר המתלוננת, התקרב אליה, נטל שוב את הגרן בידו והיכה באמצעותו את המתלוננת בראשה, בצד שמאל, בכוונה לגרום למותה. המתלוננת הרימה את ידה השמאלית מעל הראש על מנת להtagונן, נפצעה בידה מהגרן וכן נגרמו לה חבלות בראשה ובאזור. לאחר מכן, שמט הנאשם את הגרן על הרצפה ועזב את הבית, ללא שהזעיק עזרה. כמה דקות לאחר מכן הסגיר עצמו עצמו הנאשם לשני שוטרי סיור שעמדו באקראי בסמוך

למקום. המתלוונת הובלה למועד הרפואី בכפר ולאחר מכן לבית החולים בנהריה, שם בוצעה תפירה של הפצע בראשה ותפירה באפרכסת האוזן. למחמת נותחה המתלוונת בידה, תחת הרדמה כללית, וזאת לצורך טיפול בשבר הפתוח במסרק כף יד שמאל ובקרע של אחד מהגידים בcup יד שמאל, אשר נגרמו שעה שהיא הדפה את הגزان בידה, כמתואר לעלה. המתלוונת נותרה באשפוז בימים 10.4.14 ועד 13.4.14.

4. על רקע האמור, יוכהה לנאים עבירה של ניסיון לרצח, וכי שצין בפתח - לאחר שימוש עדים והציג ראיות נוספות, הוא הורשע פה אחד בעבירה שיוכסה לו.

ראיות לעונש -

5. מטעם המאשימה הוגש פלט של הרישום פלילי (ת/38) אשר ממנו עולה כי לחובתו של הנאשם עשר הרשעות בעבירות שעיקרן אחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, סחר בסמים מסוכנים, גנבה, החזקת נכס חשוד כגנוב, תקיפה סתם, חבלה בשערין מזוין, תגרה במקום ציבורי, החזקת סכין למטרה לא כשרה או איומים - והכל בגין מספר עבירות במהלך השנים 1982 ועד 2002. המדובר בהרשעות רבות, אם כי לא בעבירות של אלימות פיזית (למעט עבירת התקיפה סתם משנת 1998), כאשר העבירה الأخيرة בוצעה בשנת 2002, ובכל המקרים נגזרו על הנאשם עונשי מאסר על תנאי וקנסות, למעט בשנת 2002 - אז נגזרה עליו שנת מאסר בפועל.

6. מטעם ההגנה לא הցנו ראיות לעניין העונש.

תמצית טענות הצדדים -

טענות המאשימה -

7. באת כוחה של המאשימה הגיעה טיעון כתוב לעניין העונש והוסיפה וטענה בקצרה במהלך הדיון. המאשימה הדגישה את חומרת המעשה, לרבות לאור העובדה כי המדווח בתכונן מרושע, אשר החל פרק זמן ניכר עבר למעשה עצמו, כך שאין עסקין בהתרצות זעם רגעית. הודגשה אף מהות החבלות והעובדה כי ללא הרימה המתלוונת את ידה על מנת להדוף את מכת הגزان, התוצאה הייתה עלולה להיות קטלנית, ולהילופין - חמורה בהרבה.

8. בנוסף, נטען כי יש לתת משקל לחומרה לכך שה הנאשם הותיר את המתלוונת מדםת לאחר החבלה בראש, ללא שהזעיק עזירה ולא שידע מה עלה בגורלה. עוד היא מדגישה את המשמעות של התקיפה מבחינת הפגיעה הרגשית המתלוונת ומבחןת הפגיעה העתידית בה ובשתי הבנות הקטיניות, לרבות בשל הצורך להעיד בבית המשפט כנגד הנאשם.

9. המאשימה מבקשת כי יקבע שמתחם הענישה הראוינו בין 11 לבין 16 שנות מאסר בפועל, וביקשה להטיל על הנאשם מאסר ממושך בפועל, מאסר על תנאי ופייצוי למTELוננט, תוך הפניה לפטיקה רלבנטית. טענות נוספות הועלו לגבי המשמעות של אי לקיחת האחוריות מצד הנאשם ואי הבעת חרטה, לגבי העדר נסיבות אישיות מקלות, העדר שיקולי שיקום ולגבי העבר הפלילי.

טענות הנאשם -

10. מנגד, בא כוחו של הנאשם טוען כי אין להחמיר עם הנאשם במקרה זה. הוא מצביע על כך שאמן נקבע בהכרעת הדיון כי הייתה כוונת קטילה, אך יש לתת משקל לכך שהמדובר במקרה בזדון, אשר לאחראית הנאשם שמט את הגزان לארץ ונמלט, ולא במקרה בו הנאשם המשיך במכוחיו על מנת למש את הכוונה שנקבעה שהיתה לו. לשיטתו, יש להבחין בין ניסיון לרצח אשר במהלך מתבצע מעשה כגון זה שנקבע שה הנאשם ביצע,

הדומה יותר לתקיפה, לבין ניסיון רצח אשר במהלך הנאשם תוקף שוב ושוב את הקורבן, כמו פעמים, ומסב נזקים קשים - ولو לצורך קביעת מדרג הענישה. עוד נתען שיש ליתן משקל לכך שהנאשם הסגיר עצמו מיד לאחר המעשה, דבר אשר משתמש אף הביא להזעקה עזרה רפואי.

11. לגבי הפגיעה - נתען כי אין מדובר בפגיעה חמורה וכי הן לא הותירו נוכות צמיהה, נתון שאף הוא צריך להישקל לפחות. בנוסף, נתען כי יש לתת משקל ליחסים המיוחדים שבין הנאשם לבין המתלוונת ולכך שהוא עצמה ביקשה לשחררו, לא הסכימה להעיד כנגדו וטענה שוב ושוב כי היא אהבת אותו ורוצה שישוב לתא המשפחה, וירנס אותה ואת שתי הבנות הקטיניות. לגבי העבר הפלילי נתען כי מדובר בעבירות שאין חמורות, וכי האחרונה בוצעה בשנת 2002, ככלומר לפני יותר מ-12 שנים.

12. לעניין מתחם הענישה - מפנה הסניגור לפסיקה לגבי מקרים דומים בהם העונשים נעו בין 6 שנים מאסר בפועל לבין 11 שנים מאסר, תוך שהוא מצין את הנسبות של אוטם מקרים, אשר לשיטתו היו אלימות ועם תוצאות חמורות בהרבה. لكن - מבקש הסניגור כי יקבע שמתחם הענישה הראו הינו בין 4 ל-8 שנים מאסר בפועל, וכי יש לגוזר את העונש בהתאם, בצד הנמור שלו. לגבי הפסיכו הכספי למTELוננט - נתען כי מילא מטלת פרנסת המשפחה מוטלת על כתפיו של הנאשם וכי אין משמעות פיזי כימי במקרה זה.

13. הנאשם בקש לומר כי הוא מצטרע, התיחס לשתי הבנות הקטיניות שיש לדאוג להן, בקש רחמים, ציין כי לא הייתה לו כוונה לפגוע במTELוננט וביקש להציג כי "לא קרה למTELוננט שום דבר" וכי היא חילימה למגורי מפצעותיה.

דין -

שיקולים בקביעת מתחם העונש ההולם -

14. על פי סעיף 40ב' לחוק העונשין, לאחר תיקון 31 לחוק - "העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו".

15. במקרה זה מדובר באירוע אחד, לגבי יש לקבוע מתחם עונש הולם.

16. המעשה שביצע הנאשם חמור. הנאשם מאס במTELוננט, בין אם על רקע החשד שהוא בוגדת בו, בין אם על רקע החשש שהוא מרעליה אותו ובין אם בגין השימוש של השניים או בשל סיבות נעלמות נוספת - והחליט "לשים לדבר סוף", כפי שמספר בעצמו, כמפורט בהכרעת הדין. הנאשם חזר מהעבודה, וכאשר החל ויכוח בין לבין המתלוונת - נטל גראן, המשמש לביקוע עצמות, והניפו במטרה להכות בגולגולת של המתלוונת. חומרת הכוונה וחומרת המעשה (אך אם במנוטק מההתוצאה) - ברורים ואין צורך להוסיף מילים. עתה علينا לקבוע את מתחם העונש ההולם לאירוע.

ערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו -

17. בראש ובראשונה נפגע ערך השמירה על גופה, שלמותה ובריאותה של המתלוונת. מעשיו של הנאשם פגעו קשות באינטרס השמירה על שלום הציבור ובטחונו, ובמיוחד על שלומה של המתלוונת ובטחונה, ובמיוחד שעיה שhai נמצאת בביתה - שאמור להיות מבקרה. בתפ"ח (מחוזי ת"א) 1038-08-**מדינת ישראל נ' ואצללב** (2011), צוינ כי:

"הදעת נותנת כי הענישה בעבירות אלימות בכלל, ובUBEירת ניסיון רצח בפרט, של גבר כלפי בת זוגו, צריכה להיות מחמירה יותר, ובודאי לא מקללה יותר, עת האדם האמור להיות מגינה ומושעה של בת זוגו, הופך להיות אושיבה האכזרי, מנצל את

חולשתה, ומנסה לרצחה נפש במקום האמור להיות מקום מבטחה".

18. לעניין האינטנס של הגנה על שלום הציבור בכללותו, גפונה עוד לדברים הבאים, אשר נאמרו בנסיבות מקרה של עבירות ניסיון לרצח כלפי בת זוג לשעבר (אם כי יש לשים לב שהרकע למעשה שם היה פרידה), כאמור:

"חובתו של ביהם"ש להגן על שלומם וחיהם של תושבי המדינה מפני מעשי אלימות בכלל ומפני מעשי אלימות בთוך ביתם, על ידי מי שהיה בעבר בני זוגם ולא השכילו להפניהם את הפרידה מהם, בפרט. علينا לבדוק את הגורם האלים מהחברה לתקופה ארוכה, וזאת הן כדי להגן על המתלוונת, הן כדי להגן על הציבור בכלל והן כדי להרטיע אחרים מלבצע עבירות שכאהה בעtid".

(תפ"ח (מחוזי ב"ש) 22409-01-11 **מדינת ישראל נ' אדרה** (18.7.2011)).

וראו אף את הדברים שנאמרו בתפ"ח (מחוזי חיפה) 5024-08 **מדינת ישראל נ' סלמאן** (21.12.2008):

"אין ספק, כי האלימות הקשה לה אנו עדים מדי יום ואשר לא אחת אף באה לידי ביטוי בכתביו האישום החמורים הבאים בפנינו ומהם עולה, עד כמה חייו של אדם הינם קל ערך בעיני עבריין זה או אחר, מחייבת מענה עניותי הולם. יחד עם האמור לעיל, לצערנו, למורת הדברים הנאמרים לא אחת בגין הדין באשר לחומרת המעשים, על הפגיעה הקשה בקורבנות תמיימים, אנו נתקלים בבעליהם החובלים בנשותיהם או רוצחים אותן נפש".

מединיות הענישה הנהוגה -

19. גפונה בקצרה לכמה דוגמאות בנות השווה, תוך שנקור כי סקירות הענישה הנהוגת הינה אך שיקול אחד מני מספר שיקולים שיש לשקלול לשם קביעת המתחם והוא אינה משומם תחליף הולם להגדלת המתחם עצמו (ע"פ 4815/13 **מדינת ישראל נ' אלעוקבי** (1.1.2014), פסקה 12 לפסק הדין).

20. בע"פ 413/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (23.3.2011) נדון הנאשם ל-14 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי כספי בסך של 20,000 ₪, לאחר שהורשע בעבירות של ניסיון רצח כלפי אשתו, כאשר היכה בראשה ובצוארה באמצעות גרזן, מספר פעמים, ללא כל סיבה הנראית לעין, תוך שהוא גורם לה חבלות וחתכים מרובים בפנים ובצואר ושברים בחלקים שונים של הגולגולת.

21. בתפ"ח (מחוזי חיפה) 20636-12-11 **מדינת ישראל נ' מקורייא** (3.2.2014) הורשע הנאשם בניסיון לרוץ את אשתו לאחר שהיכה אותה באמצעות מוט ברזל בראשה וגרם לה חבלות חמורות, בנסיבות ילדיהם הקטנים המתחננים בפנוי שיחדל ממשי, תוך שהוא אף מכח את הילדים, וכך אשר הוא לא חדל ממכוותו באשה - עד אשר סבר כי נהרגה. נגזרו עליו 13 שנות מאסר בפועל, מאסרים מותניים ופיצוי כספי בסך של 50,000 ₪ (אם כי יוער כי ערעוו של הנאשם תלוי ועומד).

22. בתפ"ח (מחוזי חיפה) 5024-08 **מדינת ישראל נ' סלמאן** (21.12.2008) הורשע הנאשם בניסיון לרוץ את אשתו באמצעות דקירות סכין בחזה, בבטן בירך שמאל ובירך, דקירות שנفسקו רק עקב התערבות פיזית מצד אדם שלישי. נגזרו עליו 13 שנות מאסר בפועל וכן מאסר מותנה.

23. בע"פ 6594/09 **עוף נ' מדינת ישראל נ' עוף** (19.7.2010) אישר גזר הדין שניית בתפ"ח (מחוזי חיפה) 5052-08 **מדינת ישראל נ' עוף** (8.7.2009), במסגרתו נגזרו על הנאשם 11 שנות מאסר בגין ניסיון רצח

של אשת אביו של הנאשם וכן בגין עבירות של איומים והדחה בחקירה. באותו מקרה מדובר בתקיפה באמצעות דקירות סכין שהובילו לפגימות חמורות בגופה של המתלוננת ורק בדרך נס לא נגרם מוותה כתוצאה מהתקיפה. לפחות שקל בית המשפט המחויז באותו מקרה את נסיבות חייו הקשות של הנאשם, כמו גם את גילו הצעיר ועבورو הנקי. בנוסף למאסר בפועל, נגזר באותו המקרה מאסר מותנה ופיצוי בסך של 20,000 ₪.

24. בתפ"ח (מחוזי מרכז) 12-02-19310 **מדינת ישראל נ' רדה** (23.6.2013) הורשע הנאשם בגין לרצוח את אשתו באמצעות סכין קצבים (הדומה לגרזן בה עסקין), תוך שהוא מכח בראשה ארבע פעמים ומהא אף בירכה. נגזרו עליו 10 שנות מאסר בפועל. כן נגזר על הנאשם מאסר מותנה, וכן פיצוי למתלוננת בסך של 40,000 ₪.

25. בע"פ 5797/11 **צפן נ' מדינת ישראל** (5.8.2012) הורשע הנאשם בגין לרצוח את בת זוגו לשעבר, באמצעות מספר דקירות סכין, והעונש שהושת עליו היה 9 שנות מאסר. כן נגזר עליו מאסר מותנה ופיצוי כספי למתלוננת בסך של 10,000 ₪.

26. בתפ"ח (מחוזי באר שבע) 12-09-13729 **מדינת ישראל נ' פלוני** (15.7.2014) הורשע הנאשם בגין לרצוח את הבית שלו בחנייה, ונגזרו עליו 6.5 שנות מאסר בפועל, כאשר מצד אחד, נקבע שהוא סבל מדיכאון קשה עבור לאיירוע והຕכו להתאבד בסופו, ומנגד - האירוע היה אלים ביותר והוא הפסיק לחנוק את הבית רק לאחר ש"הפה כחולה" והוא סבר שכבר מתה.

27. בע"פ 9703/09 **בטה נ' מדינת ישראל** (30.4.2012) הורשע הנאשם בגין לרצוח את אשתו, בפיצעה בזכות מחמירות ובתקיפה חבלנית - שעה שנייה לדקור את אשתו בסכין וכן תקף אותה באמצעות נשיכות וחנייה. בבית המשפט המחויז נגזרו עליו 10 שנות מאסר בפועל, ועודנו הופחת במסגרת הערעור על ידי בית המשפט העליון ל-6 שנות מאסר, בעקבות מחמת העובדה שתוצאות המעשה לא היו חמורות.

נסיבות הקשורות ביצוע העבירה

28. סעיף 40ט לחוק מונזה את הנסיבות הקשורות למבצע העבירה בהן נדרש בית המשפט להתחשב, לפחות או לחומרא, בוואו לקבוע את מתחם הענישה ההולם - ככל שנויות שכאלו מתקיימות במקרה הנדון.

29. לחומרא - יש להתחשב בתכנון שקדם למבצע - כאשר במקרה זה, כפי שכבר צוין מעלה וכפי שמפורט בהכרעת הדיון - הנאשם תכנן לפגוע במתלוננת ולהרוג אותה, ואף אמר זאת לבתו בבוקר יום האירוע ולמתלוננת עצמה כמה דקות לפני הנפת הגרזן.

30. נסיבה נוספת שיש לשקל הינה הנזק שנגרם מביצוע העבירה. במקרה זה, הנסיבות שנגרמו למתלוננת לא היו חמורות כבמקרים אחרים שאלהם הפנו הצדדים - אך עדין המדווח בפגיעה פיזית לא מבוטלת. ידה של המתלוננת נשברה באופן שהצריך ניתוח ואשפוץ של מספר ימים, אזנה נתפרק ונחבה והוא אף נחבלה בקרקפת. בנוסף יש לתת את הדעת לעובדה כי מחד גיסא הנחיתת הנאשם על המתלוננת מכת גרזן יחידה, אך מאידך גיסא יתכן ותנוועת המגננה של המתלוננת, עת הרימה את ידה השמאלית, היא שמנעה גרים נזק משמעותית עד כדי סכנת קטילה.

31. לגבי מצבו הנפשי של הנאשם - יש לראות כי לא הונחו לפניו ראיות קבילות, ולמצער - בעלות משקל, לגבי מצבו הנפשי של הנאשם, אשר עשוות ללמד על ייקוי נפשי. עם זאת, ניתן היה להתרשם במהלך הדיונים - בקשרים תקשורתיים מסוימים מצד הנאשם, אשר עשויים ללמד על בעיות בתחום הנפשי, אשר שקלו לפחות, אם כי במידה מותנה.

סיכום לגבי מתחם העונש ההורם -

32. כפי שນפק בע"פ 13/1323 **חسن נ' מדינת ישראל** (30.06.13), פסקאות 7-8:

"מתחם העונש ההורם הוא אמת-מידה נורמטיבית, המשקלה את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מן העבירה, מדיניות העונשה הנהוגה ביחס לעבירה זו ונסיבות ביצועה, לרבות מידת אשמו של הנאשם. בשלב זה איןנו מתחשבים בנסיבות האישיות של הנאשם, היינו נסיבות שאין קשורות ביצוע העבירה (ראו סעיף 40א'), דוגמת נסיבות חייו של הנאשם, הפגיעה שתיגרם לו ולמשמעותו כתוצאה מהעונש, מאמציו לחזור למוטב ועבורי הפלילי או היעדרו. אולם אין בכך כדי לגרוע מהצבון האינדיבידואלי שהעניק המחוקק לשלב עיצוב המתחם, אשר בא לידי ביטוי בהוראה להתחשב בסוג העבירה בנסיבות המסתומות שבhan היא בוצעה (למשל: קיומו של תכנון מוקדם, נזק בכוח ובפועל, מידת אכזריות כלפי הקורבן וכו'), וטור התיחסות למידת האשם של הנאשם המסוים שלפנינו (למשל: הסיבות שהובילו לבצע את העבירה, חלקו היחסי ביצועה, יכולתו להימנע מהמעשה, מצוקתו הנפשית עקב התעללות מצד קורבן העבירה וכו').

רוחב המתחם שייקבע תלוי במורכבות העבירה הנדונה, ככלומר במידה השונות שבנסיבות ביצועה. ככל שתהinya יותר נסיבות רלוונטיות, המשליכות על חומרת המעשה, הרי שהמתחם ייעצב בצורה פרטנית, קונקרטית ומדויקת יותר בהתאם לנסיבות אלה. ואולם, בהקשר זה יש לתת את הדעת לעובדה, שככל שנקבע מתחם צר יותר, כך יוענק משקל נמוך יותר לנסיבות שאין קשורות ביצוע העבירה (המנויות צורך בסעיף 40א'), שהן ברובן נסיבות המקנות עם הנאשם. ולהיפך: ככל שנקבע מתחם רחב יותר, כך תהיה לנסיבות אלה השפעה גדולה יותר על קביעת העונש".

33. לאור כל האמור, בהתחשב בערכיהם החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בהם, בנסיבות העונשה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה - עמדתי כי מתחם העונשה הראו בנסיבות זה ההינו מאסר בפועל שבע בין 8 שנים לבין 14 שנים.

34. בנוסף, יצא לקבוע כי מן הראו להשית על הנאשם בנסיבות זה מאסר על תנאי ותשלום פיצוי הולם לטובת המתлонנת, אשר יהא בו כדי לפצופה על סבלה ולהמחיש לנאים את אחריותו כלפייה (ע"פ 38/99 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(3), 721 (2001)).

העונש המתאים לנאים בזיקה למתחם העונשה -

35. נותרה אם כן גזירת דיןו של הנאשם הספציפי דכאן, לרבות בזיקה לנסיבותו האישיות של הנאשם שאין קשורות ביצוע העבירה, כמו גם בשאר הפרמטרים המפורטים בהוראות החוק (ע"פ 13/13 גברגזי נ' מדינת ישראל (14.1.14), וכבר נפקד לא אחת כי -

"מלאת גזירת העונש אינה מלאכה שרירותית, אך גם אינה מדויקת. עניין היא לשיקול דעת הנסמך על הערצת מכלול הנסיבות והשים, תוך מתן משקל לנסיבותו המיחודות של העבריין, לאופיין של העבירות ולנסיבות ביצוען במקרה הנדון ולשים קולים הנוגעים לאינטראס הציבורי ובכללם שיקולי הרתעה, גמול, שיקום והגנה על שלום הציבור" -

(ע"פ 6683/13 **מיכאל ניסנוב נ' מדינת ישראל** (5.1.14).)

36. סעיף 40 ג(ב) לחוק העונשין קובע כי בתוך מתחם העונש ההולם יجازר בית המשפט את עונשו של הנאשם, בהתחשב - בין היתר - בשיקולי הרתעה ובנסיבות שאין קשרות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40יא, בלבד שהעונש לא יתרוג מתחם העונש ההולם, אלא בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור.
37. במקרה דכאן, אין שיקולי שיקום רלבנטיים שעל הפרק.
38. יש לזכור לחובת הנאשם את העובדה שהוא לא לkeh אחירות על מעשיו, אף שעה שביקש מבית המשפט רחמים בשלב הטיעונים לעונש, לא השמעה התנצלות כנה לגבי מעשיו, לא הביע אמפתיה למתרוננת ואף המיעט בחומרת האירוע בניסיונו להציג על כך שהמתلونנת החלימה מפצעה, כאשר לשיטתו "לא קרה לה כלום". בדומה, יש לתת משקל לכך שהמתلونנת נאלצה להעיד, תחת העורוטו ורמזיו של הנאשם, ובሪ היה כי היא נמצאת בלחץ משמעותית במעמד הדיון. אמנם, עצם מצוי ההליך המשפטי אינו יכול להיזקף לחובת הנאשם וזכותו לנוהל את משפטו עד תום, אלא שלא ניתן היה שלא להתרשם מהמצוקה בה נמצאה המתרוננת, אשר החריפה עת מסרה את עדותה למומנו.
39. עברו הפלילי של הנאשם המתואר לעלה, איינו מלמד על עבר מכבד - אם כי בוודאי שלא יזקף לקולא, היה ועסקין dabei שעולם העבריינות אינו זר לו, וכי שRICTה כבר מסר בפועל, ולמרות זאת, לא נרתע מביצוע העבירה הנוכחית החמורה בהרבה מההעברות בעבר.
40. בנוסף, סעיף 40ז מאפשר לבית המשפט להחמיר בעונשה, בגבולות מתחם העונש ההולם, בשל הצורך בהרתעת הרבים - ובמקרה זה, יש לעשות כן, הויל ויש סיכוי של ממש שההחמרה בעונש תביא להרתעת הרבים. למרבה הצער, התנהלותו של הנאשם אינה חריגה, ועדים אלו למקרים רבים של אלימות מצד בעלי כלפי נשותיהם, המגיעים לעיתים כדי קיפוח חיים, על רקע קנאה, חדשות ואף ללא כל סיבה מהותית נראהין לעין. יש צורך לשלווח מסר ברור וחד משמעי לגבי מי ששוקל לפגוע בעתיד פגעה דומה בבני משפחתו, ובמיוחד לבעליים אשר חווים בנשותיהם וסבורים כי ניתן לפתור את הבעיה הלכלוכית (או האמיתית) כפי שסביר הנאשם שיעשה.
41. בהקשר זה, כבר נפסק כי:

"טופעת האלים בתרך המשפחה היא תופעה חמורה, ובמיוחד כאשר מדובר
בגברים המכנים את בנות זוגן, החשופות לאלים נפשעט בביטחון הן, דזוקא מצד אלו
הקרובים להם ביותר" -

(רע"פ 8279/08 **חיג'אי נ' מדינת ישראל** (5.10.2008);

עוד נפסק כי:

"יש צורך במדיניות של עונשה מרתיעה בעבירות מסווג זה, ובוודאי במקרים כגון
 אלה בהם מדובר לא בתקיפה סתם אלא בתקיפה העולה עד כדי ניסיון לרצח".

(ע"פ 413/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (23.3.2011).)

42. יש אף לחת את הדעת לשיקולי הרתעה אישית, ולשיטתי היא חייבת להיות במקרה זה משמעותית וכך גם אפקטיבית - על מנת להציג גבולות ברורים לפניו של הנאשם הספציפי בהינתן שיש סיכוי של ממש שהעונש המוצע יbia להרתעתו.

43. נתון נוסף אליו הפניו הצדדים הייתה ההמלטות של הנאשם מהמקום, אלא שכן דומה כי ישנים שיקולים לכך ולכאן. מצד אחד, הנאשם ברוח מהמקום לאחר מעשה, ללא שהזעיק עזרה, כאשר הוא אינו ידוע באיזה מצב הותיר את המתלוונת, שמא החבלה גרמה לדימום משמעותי שהטיפול הרפואי חיוני לבבו. מצד שני, כמה דקות לאחר קרות אירוע התקיפה - הנאשם פנה ביוזמתו לשני שוטרים וסיפר להם על האירוע, ממשם, שלא רק שהסגיר עצמו אלא שnitן להניח במידה סבירה של וודאות כי היה בהתנהלות זו מצד הנאשם כדי לסייע בהחשת העזרה הרפואית למתלוונת. לטעמי בנסיבות האמורות, ניתן לומר כי בדיות ה证实 מיידי של הנאשם על האירוע לגורמי האכיפה, יש כדי להוות שיקול לקולא, אם כי - נוכח הימלטותו ממוקם האירוע מבלי להושיט עזרה ולבירר מצבה של המתלוונת - אין מדובר בשיקול בעל משקל רב.

סיכום גמר הדיון -

44. סיכומו של דבר, בכלל השיקולים, בהתחשב במתחמי הענישה שנקבעו לעיל ולאחר שיקילת היבטים לחומרה ולקולא, יצא לחברו להרכיב לגזר על הנאשם את העונשים כדלקמן:

- א. מאסר בפועל למשך 10 (עשר) שנים, אשר תחילתו ביום מעצרו (10.4.2014);
- ב. 12 (שנים עשר) חוזדי מאסר על תנאי, למשך 3 (שלוש) שנים, והתנאי הוא שלא עבר עבירת אלימות מסווג פשע וירושע בגינה;
- ג. פיצוי למתלוונת בסך 20,000 ₪ וזאת באמצעות הפקדת סכום זה בקופה בית המשפט עד ליום 1.9.2015.

השופט ר' שפירא, סגן נשיא [אב"ד]:

אני מסכימם.

השופט א' אליקים:

אני מסכימם.

הוחלט כאמור בפסק דיןה של השופטת נאות פרץ.

הסברת הנאשם זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מחיום.

ניתן היום, ח' אייר תשע"ה, 27 אפריל 2015, במעמד הצדדים ובאי כוחם.